

*alt står for fald og alt forandres her, / du, som omskiftes ej, vær du mig nær.
Når øjet brister, vis mit korsets tegn, / lys gennem mørket mig til himlens egn
Fly jordisk mulm for Himlens morgenskær / i liv, i død, min Gud, vær du mig nær!*

Kirken er jo netop sat i verden for, at vi skal være hos Gud og lære ham at kende. Kirken skal ikke forandre sig efter verdens mening, men stå imod og holde fast ved Evangeliet og give det videre.

Når livets forandringer truer os med opløsning, meningsløshed og rodløshed, da er det en ufattelig stor gave at være hos Gud, som er vores klippe og at møde ham i en menighed, som kan bevidne: "Gud er nær!"

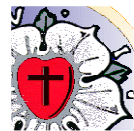
- Gud er nær hos den, han har sluttet pagt med i dåben.
- Han er nær, når jeg går til nadver.
- Han er nær, når jeg hører hans ord.
- Han sender sin engel og beskytter mig om natten – og om dagen.

- **Syng nr. 520 og tal om de forandringer, som salmen beskriver.**
- **Hvordan er Guds ord, dåben og nadveren et værn, når forandringer truer os med opløsning, meningsløshed og rodløshed?**
- **Tal om, hvordan vi står imod, når stærke kræfter (også blandt kristne) vil forandre kirken bort fra dens klippegrund?**

Det har vi brug for. Og det har andre brug for. Derfor skal vi give det videre! Og det giver os en klar plan for det nye år både personligt og i menighederne.

- Læs bibelen og gå i kirke på søndag! Hold andagt hver dag!
- Lad jeres sind forandres ved, at I lærer Jesus bedre at kende.
- Og hold fast ved hans kærlighed, tilgivelse og nåde.
- Stol på, at hans vilje er god, ja, den bedste.

- **Tal om, hvad andagt og gudstjeneste har betydet for os – og vil betyde frem over!**
- **Hvordan kan vi hjælpe og opmuntre hinanden til at bruge nådens midler "når alt forandres her"?"**

"Ordet om korset" - hold fast ved det og giv det videre!"

Årsberetning ved Den Evangelisk-Lutherske Frikirkes årsmøde 14.-15. juli 2012 i Humble

Bibelord:

"Brødre, jeg vil gøre jer bekendt med det evangelium, som jeg har forkyndt jer, det som I også har taget imod, som I også står i, og som I også frelses ved, hvis I da holder fast ved det ord, hvormed jeg forkyndte jer det – ellers var det til ingen nytte, at I kom til tro. Jeg overleverede jer nemlig først og fremmest, hvad jeg også selv har modtaget: at Kristus døde for vore synder efter Skrifterne, at han blev begravet, at han opstod på den tredje dag efter Skrifterne." 1 Kor 15,1-4.

"Og da jeg kom til jer, brødre, forkyndte jeg ikke Guds hemmelighed for jer med fremragende talekunst eller visdom, for jeg havde besluttet, at jeg hos jer ikke ville vide af andet end Jesus Kristus, og det som korsfæstet." 1 Kor 2,1-2.

Indhold

I: Beretning fra året 2011-12 Side 2-5

1. Vi var sammen.
2. Temaet "kirke i tak og bøn" inspirerede
3. Kirkegang, tilgivelse og tjenester.
4. Kirkelige handlinger
5. Udenlandske kontakter.
6. Danmark

**II: Tema 2012-13: "Ordet om korset – hold fast ved det og giv det videre!"
..... Side 6-9**

1. Forandring
2. Fasthed

STUDIEOPLÆG til samtale om forandring og fasthed Side 10-12

Kære medlemmer og venner i Herren. Kære årsmøde.

I: Beretning fra året 2011-12

1. Vi var sammen til årsmøde i Martinskirken sidste år den 8. maj under temaet: ”Kirke i tak og bøn”. Filipperbrevet bar os. ”Herren er nær! Sig tak under alle forhold.” Og vi var sammen med HERREN, han var nær. I menighederne. I ordet. I nadveren. I vore liv. Vi var også nær ved ham, selv om vi også nogle gange fjernede os fra ham, ikke levede i tak og bøn, men i bekymring og utaknemmelighed. Da var det godt at blive kaldt tilbage med ordet: ”Herren er nær!” ”Vær altid glade!”

2. Temaet ”kirke i tak og bøn” inspirerede til lejrens tema juli 2011: ”Herre, lær os at bede!” Ca. 70 deltagere var samlet. Det blev endnu en god lejr - og meget velbesøgt. Hvor godt at mærke, at man kan hjælpes ad og også samle mange penge ind til en søstermenighed. Det var en stor glæde, at pastor Genivaldo sammen med Ana og Raul besøgte os, og pastor Genivaldo forkyndte Guds ord for os. Temaet bar os også i konfirmandundervisning og ved bibeltimer: Overskriften var ”En vandring med Gud”. Vi vandrede sammen i Løsning, Århus og København og i Svendborg/Lohals. Vi så ind i Adams og Evas liv, Noas liv, Abrahams liv, Moses bøn og Daniels liv til inspiration og fornyelse i vores liv i bøn og tak.

3. Kirkegangen i vore menigheder er fortsat regelmæssig, selv om der var lidt færre, som gik i kirke hver søndag. Det følger tendensen i andre kristne sammenhænge og det sætter sig spor i arbejdet. Men samtidig gælder det uforandret, at menighederne lever af **Guds tilgivelse** og barmhjertighed og derfor også i indbyrdes **tjeneste og omsorg**. Man skal bare tage et kig på programmet og de mange tjenester, som udføres, da er det tydeligt, at der er mange, som har en tjeneste og ved sig kaldet til at bære med og give sig hen for deres søstre og brødre både i og efter gudstjenesten, ved bibelkredse, når bygninger skal vedligeholdes og rengøres, når der skal missioneres og indbydes, når der skal skrives kirkeblad og forberedes sommerlejre, og når der er lokale arrangementer.

Den forandring, vi skal være åbne for og bede Gud om:

Hvad skal en menighed her gøre? Skal den forandre sig, for at hjælpe den enkelte kristne midt i forandringens verden? Skal den følge med trenden, skal den underholde og behage mennesker – eller hvad?

Svaret er, at menigheden har brug for forandring, men forandring i retning af Skriften som Guds ord, og forandring i mig, i min holdning til Jesus og min tillid til, at han kom for at redde. At han er den eneste ene, som kan frelse mig og redde mig. Det kristne budskab handler jo om forandring, nemlig om genfødsel og omvendelse. Jesus sagde: ”Omvend jer, for Guds rige er kommet nær.” Og så gik han til Golgata for at blive vores konge, forsoner og Frelser. – Jo, menigheden har brug for forandring i retning af Bibelen og Jesus!

Illustration

- **Hvilken forandring har Gud allerede skabt hos os?**
- **”Genfødsel” og ”daglig omvendelse”:** Hvilken forandring peger disse ord på?

II. Det, som står fast

Vores kristne menighed en sikker havn, et tilflugtssted, en borg, en fæstning, et værn i nøden og en klippe. Den er bygget på Bibelen med Jesus Kristus som hovedhjørnesten. Derfor er en kristen menighed det største under på jorden. Den er gaven over alle andre gaver. For her er forandring, som samtidig giver fasthed og tryghed. Her er plads til udvikling og liv, samtidig med at Gud værner og beskytter om livet. Her er Jesus, som døde og opstod. Her er tro, kærlighed og håb. Her bliver fastheden ikke til en spændetrøje, men til en glædelig virkelighed, som giver os tryghed og håb.

- **Tal sammen om, hvilken gave det er at leve i en kristen menighed – på klippegrund!**

”Ordet om Korset – hold fast ved det og giv det videre!” Her lyder en stærk udfordring til os om forandring hen til Jesus! I stedet for at give slip, så hold fast!

- Hold fast ved, at det var nødvendigt at Kristus døde på et kors – og at han gjorde det for os
- Hold fast ved, at vi derfor ikke skal leve i egne lyster – men leve hos ham.

”Ordet om Korset” er et udtryk, Jesu apostle brugte som betegnelse på Evangeliet. Hold fast ved det!

Det er svaret i vores tid: Lad fornyelsen bestå i, at vi kender Jesus i hans opstandelseskraft og lever i lidelsesfællesskab med ham. Her er styrke til os, når alt forandres her, som vi synger i aftensalmen ”Vær du mig nær” (DS 520):

Snart rinder ud mit jordlivs dag så kort, / al verdens glans og glæde visner bort,

SAMTALE - OM DET, SOM FORANDRES - og OM DET, SOM STÅR FAST

I. Det, som forandres

Forandringer, vi ønsker

Vi ønsker forandring i vores liv, forandring til det bedre, forandring hos os selv, forandring hos vore nærmeste, forandring i vores menighed og forandring i samfundet. Og med forandring tænker vi her på det, vi kan bidrage til. Noget vi har kontrol over.

- **Hvor meget kan vi forandre hos hinanden – og hos os selv? – Og hvordan forsøger vi?**

I menigheden: Forandring til det bedre. Vi tænker, at vi kan skabe positive forandringer. Vi forsøger at ændre på noget, på os selv og på de andre. - En menighed, som ikke vil have forandringer, har vel nærmest mistet sin virkelighedssans, og er også uden visioner.

- **Hvordan forsøgte vi at skabe gode forandringer i menigheden? - Og hvad ønsker vi forandret i det næste års tid? Eller behovet for forandring noget, vi først opdager efterhånden?**
- **Hvorfor er det nødvendigt at være åbne for forandringer?**

Forandringer, vi frygter

Men forandring kan også være noget, vi frygter: Vi kan være bange for at miste det sikre og velkendte. Forandring kan skabe usikkerhed. Både små og store ting. – Forandringer kan virke skræmmende, når vi ikke har kontrol over dem. Og sådanne forandringer rammer os alle. Hele tilværelsen er under forandring. Det kan være ufatteligt svært at acceptere, tage imod og leve videre med, hvis forandringen var et tab for os, et uafvendeligt tab, sygdom, ulykke, død, eller nye livsvilkår, som ramte os, krig, fattigdom. ... Men selv om forandringer nogle gange er ”små”, kan de ramme os dybt i vores eksistens og hjerte. Når vi flytter til et nyt sted, begynder på en ny uddannelse. Når man omgives af mennesker, som ikke tror på Jesus Kristus og det lægger pres på os. Når vi møder udfordringen fra ateisme, ny spiritualitet, islam, eller forvandlingen af troen i kirkelige sammenhænge, hvor man ikke mere anser Bibelen for at være autoritet. Man kan blive bange!

- **Overvej vanskelige forandringer, som vi kan ramme os i det kommende år!**
- **Overvej forandringer, som sker i vort samfund i disse år!**

4. Kirkelige handlinger

Dåb: Ziva Asasara Lykkehøj Lund og Valentin Nuka Lykkehøj Lund blev født 9. marts og døbt 15. april 2012 i Gratiakirken. Også andre i menighederne blev velsignet med børn og holdt dåb - Christian og Linea Michael og Rasmus og Helene Storgaard.

Konfirmationer: Ingen. Men en konfirmand er på vej, og der var også kristendomsundervisning for kirkegæster, som overvejer medlemskab i København og Århus.

Bryllup: Judith og Christoffer Lund Larsen blev viet 12. november 2011 i Gratiakirken. Bibelord: ”Herren gav, Herren tog, Herrens navn være lovet.” (Job 1,21). Og Maja og Emil Vincent Nex Svendsen blev viet lørdag d. 24. marts 2012, også i Gratiakirken. Bryllupsord: ”For hos dig er livets kilde, i dit lys ser vi lyset” (Sl 36,10). ”Mennesker ser på det, de har for deres øjne, men Herren ser på hjertet” (1 Sam 16,7). Også Emil Nex blev viet til sin Anne 31. maj 2012 i en sognekirke tæt ved Annes hjem.

Det er en glæde, når unge kristne i tillid til Guds velsignelse holder bryllup og siger ”Ja” – indtil døden skiller. Tillykke og Guds velsignelse!

Begravelse: Der var ikke dødsfald i menighederne i årets løb. Men vi havde døden på tæt hold gennem dødsfald i familie og hos venner. Og tre af vor kirkes nære venner gennem årtier fik hjemlov: Det var prof. Wilbert Kreiss, Woerth, Frankrig, som fik hjemlov i oktober under embedsrejse i Tanzania. Han blev 75 år. Og pastor Hans-Lutz Poetsch og hans kone Christa, som begge døde indenfor 3 uger i november – december 2011 i en alder o. 85 år. De stod ældre medlemmer nær og glædede sig med vor kirke, når vi var glade, og græd med os, når vi græd. Nu er de hjemme hos Herren. - Fru Marguerite Kreiss, som jeg besøgte 3. juni 2012 i Woerth, og missionær Kurt-Günther Tiedemann, som jeg traf i forbindelse med deltagelse i pastor Poetsch’s begravelse november 2011 i Sottrum, sender hjertelige hilsener til menighederne.

5. Udenlandske kontakter

Kirkens præster deltog i studiedage og konferencer i udlandet: 12.-14. maj 2011 i præstekonference i Elsas i vor franske søsterkirke. 27.-29. juni 2011 i studiedage på vor engelske søsterkirkes præsteskole i Cambridge. 14.-18. juni 2011 i SELK’s synodemøde i Berlin. Her var lejlighed til at mødes med præster og ledende lægfolk. Og på konvent og studiedage i Frankrig og England blev vore præster opbygget i troen. På Synodemødet i SELK

var der lejlighed til at knytte kontakter. Man vedtog et dokument om bibeltolkning i kirken. Samtidig fornemmede undertegnede uro ang. spørgsmålet om kvindelige præster. Et stort mindretal går ind for, at kvinder ordineres til præsteembedet, men kirkens ledelse er imod, der er ikke flertal derfor. Der var planlagt et opfølgende møde med SELKS ledelse i april 2012, men på grund af manglende mulighed for forberedelse af mødet, blev det udsat til udgangen af august 2012.

Kontakten til vor nordiske søsterkirke, Evangelisk Luthersk Bekendelseskirke, blev plejet gennem personlig kontakter til deres præster. Men en mere formel kontakt afventer ELBK's kommentarer til et møde i febr. 2011 mellem repræsentanter for vore kirker.

Kontakten til LCMS i USA blev plejet gennem kontakt til pastor Jais Tinglund. Desuden er der kommet indbydelse til lederkonference 31.10-2.11. i Atlanta, ligesom familien Tinglund og deres nye menighed i Wyoming har indbudt til at komme forbi. Det er planen, at det sker i forbindelse med deltagelse i ILC i Canada 16.-21. september 2012.

Europæisk Luthersk Konference samledes 31. maj til 2. juni 2012 i Mulhouse i Frankrig med lægfolk og præster fra Frankrig, Portugal, England, Tyskland, Belgien, Kirgisistan, USA og Danmark. Temaet: "Hvordan forstå og studere bibelen?" Konferencen har sendt et brev til alle menighederne, som sendte repræsentanter til konferencen. Her er en rigdom af ideer til at læse Bibelen som Guds ord og bruge det både i menighedens liv og i den private andagt. (Der henvises til rapport fra ELC).

6. Danmark

Vi havde ikke formelt samarbejde med kirker og menigheder i Danmark, men mange af os havde på forskellig måde kontakt, som vi plejer så godt som muligt, samtidig med at vi er usikre på, hvordan vi gør det bedst muligt, fordi der i disse år er store forandringer i dansk kristenliv:

- Både et frafald fra troen, hvor mange vender kirken ryggen.
- Men også et frafald i kirkelige kredse, som fortsat opfatter sig selv som kristne.

Eksemplet er jo, at 8 ud af 10 folkekirke-biskopper har udformet et ritual til velsignelse af homoseksuelles pars samliv i forbindelse med afholdelse af et såkaldt ægteskab. De samarbejder med kirkeministeren herom, og

som ingen selv ville have valgt, førte Gud de første kristne ind i tjeneste og spredte dem, så de kunne bringe evangeliet til flere.

Det år, som vi i dag ser tilbage på, var et år med

- forandringer, som Gud lod ramme os, og som var vanskelige at tage imod;
- og så var der de små forandringer, som vi forsøgte at realisere i håb om, at det kunne tjene til noget godt i menighed og familie.

Men den vigtigste forandring var og er den forandring, Gud skabte og fortsat skaber ved Ordet og Sakramenterne i vores hjerter: At vi lærte Kristus at kende – og at vi fortsat lærer ham bedre og bedre at kende – og derfor synger:

Guds menighed er jordens største under!

Mens verdens skikkelse i hast forgår

er Kristus i al evighed den samme,

og fast hans rige på en klippe står.

Mens verdens riger stiger og de synker,

går kirken mod fuldkommenhedens vår.

Forandring og fasthed. Må Gud give os begge dele i det nye år!

*Risskov den 13. juli 2012,
Pastor Leif G. Jensen, formand*

Det er svaret i vores tid: Lad fornyelsen bestå i, at vi kender Jesus i hans opstandelseskraft og lever i lidelsesfællesskab med ham. Her er styrke til os, når alt forandres her, som vi synger i aftensalmen ”Vær du mig nær” (DS 520):

*Snart rinder ud mit jordlivs dag så kort,
al verdens glans og glæde visner bort,
alt står for fald og alt forandres her,
du, som omskiftes ej, vær du mig nær.
Når øjet brister, vis mit korsets tegn,
lys gennem mørket mig til himlens egn
Fly jordisk mulm for Himlens morgenskær
i liv, i død, min Gud, vær du mig nær!*

Kirken er jo netop sat i verden for, at vi skal være hos Gud og lære ham at kende. Kirken skal ikke forandre sig efter verdens mening, men stå imod og holde fast ved Evangeliet og give det videre.

Når livets forandringer truer os med opløsning, meningsløshed og rodløshed, da er det en ufattelig stor gave at være hos Gud, som er vores klippe og at møde ham i en menighed, som kan bevidne: ”Gud er nær!”

- Gud er nær hos den, han har sluttet pagt med i dåben.
- Han er nær, når jeg går til nadver.
- Han er nær, når jeg hører hans ord.
- Han sender sin engel og beskytter mig om natten – og om dagen.

Det har vi brug for. Og det har andre brug for. Derfor skal vi give det videre! Og det giver os en klar plan for det nye år både personligt og i menighederne.

- Læs bibelen og gå i kirke på søndag! Hold andagt hver dag!
- Lad jeres sind forandres ved, at I lærer Jesus bedre at kende.
- Og hold fast ved hans kærlighed, tilgivelse og nåde.
- Stol på, at hans vilje er god, ja, den bedste.

De første kristne blev ramt af store forandringer efter pinse:

- Der var hungersnød i Jerusalem – og brug for uddeling af mad til fattige.
- Og senere brød der en forfølgelse løs.

Det var forandringer, de ikke selv var herre over. Det var forandringer, som fandt sted, mens de holdt fast ved apostlenes lære, fællesskabet, brødsbrydelsen og bønnerne (ApG 2,42). Gennem disse ikke forandringer,

biskopper, som tidligere var imod, er nu for, med undtagelse af biskoppen på Lolland-Falster og i Helsingør.

Vor kirke fik i begyndelsen af juli officiel meddelelse fra Familiestyrelsen om, at ægteskab i Danmark kan indgås mellem personer af samme køn, og at det kan foretages af vor kirkes præster, idet vi er et såkaldt ”godkendt trossamfund”. Samtidig blev der fra ”Ankestyrelsen” stillet krav til os om at der indhentes børneattest for medarbejdere, som har en fast tjeneste med relation til børn indenfor vore menigheder.

Dette sidste skal vi forholde os til, da de er et påbud fra øvrigheden. Det første må vi også forholde os til – selv om det ikke er et påbud. For når præster og lægfolk i folkekirken føler sig så dybt ramt af udviklingen i Folkekirken, at nogle allerede har meldt sig ud, og flere overvejer udmeldelse, da er der grund til at være bevidst om, hvad der sker.

Hvordan skal kristne forholde sig, når der sker så afgørende forandringer? Skal vi sige nej til forandringer? - Er det vores holdning? Eller skal vi sige ja til noget – og nej til andet?

Da er det godt med det årstema, vi tager hul på ved dette årsmøde:

II. del: Tema 2012-13: ”Ordet om korset

– hold fast ved det og giv det videre!”

Det handler om ”forandring” og ”fasthed”. Det første er noget vi ønsker, men også frygter. Det andet er noget vi nogle gange vil ud af, og andre gange søger desperat efter.

1. Forandring

Vi ønsker forandring i vores liv, forandring til det bedre, forandring hos os selv, forandring hos vore nærmeste, forandring i vores menighed og forandring i samfundet. Og med forandring tænker vi her på det, vi kan bidrage til. Noget vi har kontrol over. *I menigheden:* Forandring til det bedre. Vi tænker, at vi kan skabe positive forandringer. Vi forsøger at ændre på noget, på os selv og på de andre. - En menighed, som ikke vil have forandringer, har vel nærmest mistet sin virkelighedssans, og er også uden visioner.

Men forandring kan også være noget, vi frygter: Vi kan være bange for at miste det sikre og velkendte. Forandring kan skabe usikkerhed. Både små og store ting. – Forandringer kan virke skræmmende, når vi ikke har kontrol over dem. Og sådanne forandringer rammer os alle. Hele tilværelsen er under forandring. Det kan være ufatteligt svært at acceptere, tage imod og leve videre med, hvis forandringen var et tab for os, et uafvendeligt tab, sygdom, ulykke, død, eller nye livsvilkår, som ramte os, krig, fattigdom. Der lever mange mennesker i vort land, for hvem forandringer har ramt dem hårdt. Indvandrere kom jo ofte til vort land på grund af forandringer, hvor de boede: krig, sult, fattigdom og forfølgelse. Men selv om forandringer nogle gange er ”små”, kan de ramme os dybt i vores eksistens og hjerte. Når vi flytter til et nyt sted, begynder på en ny uddannelse. Når man omgives af mennesker, som ikke tror på Jesus Kristus og det lægger pres på os. Når vi møder udfordringen fra ateisme, ny spiritualitet, islam, eller forvandlingen af troen i kirkelige sammenhænge,

hvor man ikke mere anser Bibelen for at være autoritet. Man kan blive bange!

Hvad skal en menighed her gøre? Skal den forandre sig, for at hjælpe den enkelte kristne midt i forandringens verden? Skal den følge med trenden, skal den underholde og behage mennesker – eller hvad?

Svaret er, at menigheden har brug for forandring, men forandring i retning af Skriften som Guds ord, og forandring i mig, i min holdning til Jesus og min tillid til, at han kom for at redde. At han er den eneste ene, som kan frelse mig og redde mig. Det kristne budskab handler jo om forandring, nemlig om genfødsel og omvendelse. Jesus sagde: ”Omvend jer, for Guds rige er kommet nær.” Og så gik han til Golgata for at blive vores konge, forsoner og Frelser. – Jo, menigheden har brug for forandring i retning af

Bibelen og Jesus!

Og dermed er vi ovre i det faste og bæredygtige, som redder os.

2. Fasthed

Vores kristne menighed en sikker havn, et tilflugtssted, en borg, en fæstning, et værn i nøden og en klippe. Den er bygget på Bibelen med Jesus Kristus som hovedhjørnesten. Derfor er en kristen menighed det største under på jorden. Den er gaven over alle andre gaver.

- For her er forandring, som samtidig giver fasthed og tryghed.
- Her er plads til udvikling og liv, samtidig med at Gud værner og beskytter om livet.
- Her er Jesus, som døde og opstod. Her er tro, kærlighed og håb.

Her bliver fastheden ikke til en spændetrøje, men til en glædelig virkelighed, som giver os tryghed og håb.

”Ordet om Korset – hold fast ved det og giv det videre!” Her lyder en stærk udfordring til os om forandring hen til Jesus! I stedet for at give slip, så hold fast!

- Hold fast ved, at det var nødvendigt at Kristus døde på et kors – og at han gjorde det for os
- Hold fast ved, at vi derfor ikke skal leve i egne lyster – men leve hos ham.

”Ordet om Korset” er et udtryk, Jesu apostle brugte som betegnelse på Evangeliet. Hold fast ved det!